

Wie God vreest moet de dood niet vrezen, want zij zal hem een bron van geluk zijn.

In uw godvruchtige gebeden en vroom aandenken wordt aanbevolen

Mijnheer Felix Van den Berghe

IN LEVEN BRUGWACHTER

weduwnaar van Mevrouw

Elisabeth Christiaens

die in 't jaar onzes Heren, 15 januari 1963, zijn schone en door een langdurige ziekte gelouterde ziel aan zijn Schepper terugschonk, in het instituut St-Jozef van de Zusters van Liefde te Gent. Geheel overgegeven aan Gods H. Wil ontving hij de laatste H. H. Sacramenten en de Pauselijke Zegen "in articulo mortis". Hij werd geboren te Delftinge 2 augustus 1878. Zijn lichaam werd aan de schoot der aarde toevertrouwd 21 januari 1963 te Audenaarde, alwaar het met de zekerheid van het geloof de opstanding afwacht.

Felix leve met Gods uitverkorenen in vrede.

Het leven van iedere mens is een komen en een gaan. Voor de een is die overgang vroeg, voor de andere op hoge leeftijd. Maar of men jong sterft of oud, dat heeft voor een Christen mens geen betekenis. Het voornaamste is dat men de tijd die God heeft toegemeten goed heeft besteed, dat men die tijd gebruikt heeft om zijn eeuwig leven voor te bereiden. Dat men die jaren heeft doorgebracht niet zozeer met de zorg voor het tijdelijke, maar bijzonderlijk met de zorg voor het eeuwig leven

hiernaals, om zó zeker te zijn van de eeuwige beloning bij God in de hemel.

De dierbare overledene heeft deze levensregel heel zijn leven op zich toegepast en zó geleefd, dat hij met vertrouwen naar God kon overgaan.

De dagelijkse H. Communie was hem een vreugde en telkens opnieuw een steun om het kruis van de ziekte moedig voort te dragen naar Golgotha. Iedere dag was een opoffering van zijn lijden aan God, en dit gaf hem met de H. Communie de kracht en de moed om zó voorbeeldig te kunnen zijn in het lijden. "Consummatum est". Nu is het volbracht, nu heeft hij Golgotha bereikt en heeft God hem het zware kruis van de schouders genomen, om hem als loon het eeuwig geluk te geven, waar geen lijden en kommer meer zal heersen.

Beminde dochter en schoonzoon, blijft steeds het voorbeeld van uw vader indachtig. Hebt dank voor uw grote kinderliefde ten mijnen opzichte. Voor de vele bezoeken die U mij gebracht hebt. Blijft mij gedenken in uw gebeden, H. Misoffer en H. Communie.

Ook dank aan de Eerwaarde Zusters die mij al de jaren van mijn ziekte zó liefdevol hebben verzorgd.

Mijn Jezus barmhartigheid.

Men bidt de 4 Akten, (7 j. en 7 quadrag.)

De familie dankt U oprecht voor Uw deelneming in haar rouw en Uw godvruchtige gebeden tot ziele rust van haar dierbare overledene.